

# מסרים לכל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

## לקח מהפרשה,

'אם נא מצאתי חן בעיניך' (יח' ג')

מעשה באב ובנו שבאו לרב העיירה, בשאלה הלכתית קשה שהתעוררה ביניהם. בביתם היה רק מעיל אחד, והשאלה הייתה מי ילבשנו. האב שבשל גילו המתקדם זקוק גופו לחום, או הבן – היוצא לפרנס את אביו ושוהה בחוץ במשך שעות ארוכות. הרב ביקש מהם לשוב אליו בעוד כמה ימים. בינתיים התיישב האב בדעתו שאולי באמת המעיל מגיע לבן סוף סוף הוא מתרוצץ במשך כל היום בשלג ובכפור כדי להביא פרנסה לשניהם. במקביל גמר הבן בדעתו שהוא בגילו עוד מסוגל להסתדר בחוץ ללא המעיל בעוד שאביו הקשיש זקוק לפרווה גם בתוך הבית. כעבור הזמן שהוקצב להם על ידי הרב, הגיעו שנית לביתו של המרא דאתרא אלא שהפעם היו הטענות הפוכות לחלוטין... האב ביקש שהבן ילבש את המעיל והבן הליבש את המעיל על אביו. יצא הרב את החדר וחזר עם... מעיל! 'קחו את המעיל הזה ואז יהיה לכל אחד מכם מעיל בפני עצמו' אמר הרב. תמהו השניים והביטו זה על זה כאינם מבינים את פשר הדבר. אם היה לרב פתרון כל כך פשוט בדמות המעיל הנוסף, מדוע לא הציע זאת כאשר באו אליו בפעם הראשונה? השיב הרב: כאשר הגעתם בתחילה ראיתי ונתון אל לבי שכל אחד מכם דואג לעצמו, לכן גם אני עשיתי חשבון נפשי ואמרתי לעצמי שגם אני זקוק למעיל... אבל כאשר ויתרתם אחד לשני גם אני החלטתי לוותר, והענקתי לכם את המעיל. וזו אחת הערובות הגדולות ביותר שלנו כאשר נעמוד בבית דין של מעלה. כאשר אנחנו משתדלים לשפר את מעשינו והנהגותינו בדברים שבין אדם לחברו מתייחסים בצורה הגונה לזולת שומעים אותו בסבלנות מוותרים לו ומעניקים לו הרגשה שאנחנו אוהבים אותו כגופנו, אומר הקדוש ברוך הוא גם אני אוותר ואעניק לכם חיים טובים ומאושרים, למרות שמצד הדין אולי זה לא מגיע לכם.

## פינת החלכה

הלכות שבת / בישול בשבת

- א: אסור לבשל לאפות לטגן ולצלוח בשבת.
- ב: בישול לעניין איסורי שבת נקרא שינוי מצבו של המוצר המתבשל. בין אם מקשים דבר רך, או מרככים דבר קשה באמצעות חום.
- ג: בישול בשבת אסור גם במתכות ובדברים שאינם אוכל.
- ד: כשם שאסור לבשל באש בשבת כך אסור לבשל על גבי משטח שחומם באש. אפילו אם האש שדלקה תחתיו כבר כבויה. משטח כזה נקרא תולדת האש.
- ה: חכמים אסרו לבשל גם על משטח שהתחמם מהשמש. משטח כזה נקרא 'תולדת החמה'.
- ו: סיר או כלי אחר שבשלו בו על האש והוא עדיין חם מעל 45 מעלות (חום זה נקרא חום ש' היד סולדת בו') מבשל כל מה ששמים בתוכו. (סיר זה נקרא 'כלי ראשון'). לכן אין להוסיף תבלינים לסיר שבשלו בו כשהאוכל עדיין חם.
- ז: מים שנמצאים בכלי שבשלו בו (בכלי ראשון) ועדיין הם חמים מעל 45 מעלות (חום שהיד סולדת בו) מבשלים את החלק העליון של מוצר שהם נשפכים עליו. (מבשלים 'כדי קליפה') לכן אין לשפוך מים ממיחם או מסיר על מוצר שאינו מבושל.
- ח: ישנו בישול שלא באמצעות אש. כבישת מוצרים במלח ובחומץ גם היא נחשבת לבישול ואסורה בשבת.

### גיל הבגרות / חלק ג'

בשבוע שעבר מנינו כמה עצות איך לעבור את גיל הבגרות, השבוע נסיף עוד כמה עצות שיעזרו לנו במשימה המיוחדת. ו: הציבו לילד אתגרים בהתאם לנטיות ליבו ותחביביו. לדוגמה: בחופש הגדול תצבע את החדר.. תתקין לי מדפים במזווה. אני מבקשת ממך כי אני סומכת עליך ויודעת שתעשה זאת יותר טוב מבעל מקצוע... בנים בגיל התבגרות פחות אוהבים להדיח כלים ולגהץ, אבל עבודות עם אתגר יצרו בהם תחושת סיפוק וקשר לבית.

ז: עודדו את הילד להזמין חברים הביתה ופחות לצאת. א: בבית יש יותר שליטה על העשייה שלהם. ב: את יכולה לשמוע את נושאי השיחה ולדעת מה מעסיק אותם. ובעקבות כך בהזדמנויות שונות לטפטף דעות אחרות. (כמובן שיש לעשות זאת בחכמה.. אסור להראות חוקרים ובולשים הרי אמרנו שצריך לתת אמון.)

ח: הידידות עם הילד, מתן החום והאהבה, אינו סותר בשום אופן את כללי המשמעת שצריכים להיות בבית. צריך להקפיד על סגנון דיבור בבית. על סגנון דיבור להורים. זכרו: אהבה חייבת לבוא עם משמעת וכללים.

ט: שיתוף פעולה עם הצוות החינוכי בבית הספר. גם אם יש לכם ביקורת על המחנך או ההנהלה, אין לומר זאת בפני הילד. זה הורס לו. נהלו שיחות עם הצוות החינוכי שתפו את הילד במידע שקיבלתם אודותיו זה יתן לו תחושה טובה: 'איכפת לכולם ממני'.

י: מכיוון שבגיל הזה משקלה של החברה בחשיבה ובעיצוב האישיות הוא מאד גדול, צריך לחשוב בכובד ראש היכן הילד ילמד ומי יהיו חבריו. השפעת החברה על הילד משמעותית הרבה יותר מחומר הלימודים שהוא לומד שם. כשהילד בחברה טובה נחסכים מאתנו הרבה צער עגמת נפש ואנרגיות בהתמודדות אתו.

ומשהו קטן כחומר למחשבה:

בגיל 5 הילד חושב שההורים שלו יודעים הכל. בגיל 10 הילד חושב שהם כבר לא כל כך יודעים הכל.  
 בגיל 15 הילד חושב שההורים שלו לא יודעים (ומבינים) כלום. בגיל 20 הילד חושב שהם בכל זאת מבינים משהו...  
 בגיל 35 הילד חושב אולי כדאי להתייעץ עם ההורים שלי? בגיל 45 הילד חושב... חבל שאין לי כבר עם מי להתייעץ...

שבת שלום! שושנה

לרפואת חוה הדסה בת חגה עלטה / בתיה בת רומיה / דוד בן יונה.

## סיפור לשבת

### וזאת איעצך

איש אחד בא מקליפורניה לנוי יורק לשאול עצה אצל ר' יוסף יצחק מלובביץ' בעניין מסחר. אחרי שקיבל עצה, שאל אותו הרבי לשלום בניו ולמצבם בתורה ויראת שמים. אמר לו האיש שבניו רחוקים מן היהדות. השיא לו הרבי עצה איך לקרבם ליהדות.

שמע היהודי את עצתו של הרבי ואמר לו: 'יסלח לי כבוד הרבי, אך אין הדברים מתקבלים על דעתי מן הצד המעשי'.

החזיר לו ר' יוסף יצחק: 'מה בעסקי מסחר שאיני בקיא בהם כלל הטרחת את עצמך נסיעה רחוקה כזו כדי לשאול בעצתי, על אחת כמה וכמה בענייני תורה ומצוות שהם נהירים לי מתוך עסקי ועסק אבותי בהם, שאתה צריך לקבל עצה מפי'.

ושוב בא לרבי מלובביץ' יהודי וסיפר לו על הצרות הרבות הפוקדות עכשו את היהודים הרבי ישב מעיין בספר ולא השיב דבר. רבי – אמר שוב היהודי אני מתפלל שהרבי שומע כל כך הרבה צרות ואפילו לא נאנח אנחה אחת!

ענה הרבי: אבא שלי זכרונו לברכה אמר, פעולה אחת עדיפה על מאה אנחות.

שאלו פעם את רבי מנחם מנדל מקוצק מהיכן הוא יודע להשיא עצות לחסידים בענייני מסחר ושאר עסקי העולם, והרי הוא פרוש מענייני העולם הזה.

השיב: מי שהוא מחוץ לעולם הזה יכול להביט אל תוך העולם הזה. כי מי שהוא מחוץ לדבר יכול להביט ולראות את תוך הדבר. אבל מי שהוא בתוך הדבר אינו יכול לראות את אותו דבר שהוא נמצא בתוכו.

סיפורי צדיקים - שמחה רו

לזכות הרב מרדכי אליהו זצ"ל.